

Resolució 35/2018, de 2 de març**Número d'expedient de la Reclamació:** 4/2018.**Administració reclamada:** Ajuntament del Pla de Santa Maria.**Informació reclamada:** Còpia de la llicència i de l'expedient d'obertura i d'activitat d'una planta de reciclatge.**Sentit de la Resolució:** Estimació.

Resum: La informació que aporten les persones privades a les administracions públiques, en el marc de l'exercici de funcions públiques (en aquest cas, d'atorgament de llicències o autoritzacions), esdevé informació pública a partir del moment que és en poder de l'Administració; la possessió de la informació per part de l'Administració és el que determina que es tracti d'informació pública, amb independència del seu origen. L'al·legació al risc per a la seguretat de l'empresa si es fes un mal ús de la informació obtinguda és extremadament genèrica i no s'aporten dades que justifiquin la concurrència d'algun risc per a la seguretat pública que es pugui vincular al previst per l'article 21.1.a LTAIPBG; si hom té en compte que l'article 20.3 LTAIPBG requereix que per aplicar els límits d'accés a la informació pública cal motivar-ho degudament i raonar les causes que en justifiquen l'aplicació, en aquest cas la motivació requerida és inexistent i, per tant, no procedeix aplicar el límit relatiu als riscos per a la seguretat. L'informe municipal es fa ressò de què FISL demana expressament la reserva o confidencialitat d'aquesta informació, motiu que considera suficient per denegar l'accés al projecte d'activitat; invoca com a fonament d'aquesta decisió el Dictamen de la GAIP 1/2016, que per aplicar el límit d'accés relatiu a la protecció dels interessos econòmics i comercials cal que els titulars d'aquests interessos ho demanin expressament; és a dir, el que és considerat pel Dictamen 1/2016 com a requisit mínim per poder aplicar el límit (que l'interessat ho demani), per l'informe municipal vindria a ser condició suficient per aplicar-lo, i ho fa invocant l'article 21.1.f LTAIPBG (que es refereix al límit dels "altres drets privats legítims"). Si bé el secret empresarial o la posició de les empreses en una relació de competència amb altres poden ser circumstàncies justificatives de la confidencialitat de part de les seves ofertes contractuals, no n'hi ha prou amb què així ho al·leguin, ni és versemblant que la confidencialitat pugui estar justificada en relació amb la totalitat de l'oferta, i que per aplicar aquest límit cal argumentar les causes concretes per les que una determinada informació constitueix secret empresarial, acreditar que l'empresa acreditada el protegeix com a tal secret i concretar els motius pels quals la divulgació d'aquesta informació pot afectar la seva posició en un entorn de competència (en aquest sentit, cal tenir també en compte que l'empresa reclamant té una activitat industrial que no té res a veure amb la desenvolupada per la planta d'FISL que li és veïna). Així mateix, les manifestacions d'FSIL d'oposició a l'accés a la informació sol·licitada i els interessos que invoca genèricament per fonamentar-les no poden prevaldre a l'hora de ponderar-los amb els interessos invocats per l'empresa reclamant, que argumenta l'existència de fins d'interès públic (el medi ambient i la salut), addicionals als vinculats genèricament al dret d'accés, així com també d'altres fins d'interès privat (la protecció de la salut de les persones situades a la proximitat d'FISL), que no es poden desconèixer a l'hora de resoldre sobre l'accés sol·licitat. Tenint en compte que l'empresa reclamant ha sol·licitat aquesta informació per a la defensa dels seus interessos, i que s'ha tingut en compte que l'accés per part d'ella difícilment podria perjudicar els interessos al·legats d'FISL, cal assenyalar expressament que l'accés que s'atorga amb aquesta Resolució és únicament als efectes de la finalitat invocada per la reclamant, i se l'adverteix que no pot fer pública ni divulgar a terceres persones alienes a aquest procediment la informació obtinguda en base a aquesta Resolució.

Paraules clau: Ajuntament. Llicències. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Interessos econòmics i comercials. Confidencialitat establerta per llei. Seguretat. Dades personals. Drets privats legítims. Secret empresarial. Posició davant la competència. Protecció del Medi Ambient. Trasllat a tercers afectats. Oposició de tercers afectats. Demora en l'accés a la informació.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 3 de gener de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 4/2018, presentada per una societat mercantil contra l'Ajuntament del Pla de Santa Maria, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 de setembre de 2017 la societat reclamant, després de fer referència a les molèsties que li generaria l'activitat industrial contigua d'FISL, sol·licita a l'Ajuntament del Pla de Santa Maria còpia de la llicència i de l'expedient de llicència d'obertura i d'activitat de la planta de reciclatge d'FISL.
3. El 3 de novembre de 2017, a proposta d'un informe emès pel Secretari municipal, l'Alcalde resol que, atès que la informació demanada pot afectar els drets i interessos d'una tercera persona afectada (FISL), se li dóna audiència, amb la suspensió corresponent del procediment. Aquesta resolució és notificada a la societat reclamant el 7 de novembre de 2017 i a FISL el 14 del mateix mes.
4. El 23 de novembre de 2017 FISL manifesta a l'Ajuntament la seva oposició a què es doni accés a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2. Basa aquesta oposició en els arguments següents:
  - Considera que la informació sol·licitada no té el caràcter d'informació pública i que la finalitat de la legislació de transparència és el control de l'Administració i no dels administrats.
  - Afirmar que la informació sol·licitada conté dades personals, de manera que un eventual accés de terceres persones a ella suposaria una vulneració de la normativa que les protegeix.
  - Assenyala que la documentació sol·licitada conté informació de les característiques de l'empresa i de la seva forma de funcionar que estan subjectes a secret empresarial i un ús inapropiat d'aquesta informació podria perjudicar els interessos de FISL en relació amb els seus competidors.
  - Considera que un ús inapropiat de la informació sol·licitada podria derivar en un problema de seguretat per a les persones i la propietat afectades.

- Alternativament a la informació sol·licitada, s'ofereix a participar a una reunió amb la reclamant convocada per l'Ajuntament, per tal de conèixer els motius de la sol·licitud i donar-li explicacions i la informació verbal que es consideri convenient.
5. L'1 de desembre de 2017 l'Alcalde del Pla de Santa Maria dicta la resolució d'estimació parcial de la sol·licitud d'informació de la que deriva aquesta Reclamació. Els aspectes més destacats de la seva fonamentació són els següents:
- Desestima el primer motiu d'oposició al·legat, ja que argumenta jurídicament que la informació sol·licitada és pública i que l'accés demanat té empara en el dret d'accés a la informació pública.
  - Desestima també el segon motiu d'oposició al·legat, sobre la base de considerar que només són protegides legalment les dades personals de persones físiques i que les que pugui haver-hi a l'expedient es podran donar en funció del que resulti de la ponderació corresponent.
  - Considera que en aquest cas concorre el límit dels interessos econòmics i comercials, d'acord amb les valoracions fetes pel Dictamen 1/2016 de la GAIP, que serien els que precisament invoca FISL en el seu tercer motiu d'oposició. En conseqüència, procediria denegar l'accés al projecte d'activitat que hi ha a l'expedient.

Als efectes de fonamentar el punt anterior té interès reproduir el fragment següent de l'informe emès pel secretari municipal del Pla de Santa Maria el 30 de novembre de 2017, inclòs a l'expedient aportat per l'Ajuntament a aquest procediment: *"De resultes de les al·legacions presentades, entenem que sí concorre un límit a la informació sol·licitada: els interessos econòmics i comercials, recollit també en la Llei de transparència estatal, si bé no té reproducció explícita en la Llei de transparència catalana.*

"En aquest sentit, val a dir que el dictamen 1/2016 de la GAIP estableix que el principal objectiu d'aquest límit és impedir atemptats contra la competència o les posicions de les negociacions, i podria operar en relació amb informació que contingui dades sobre procediments de producció, estratègies comercials, llistes de clients, etc. Es tracta d'un límit estretament vinculat al dret a la competència i a la llibertat d'empresa emparada per l'article 38 de la Constitució, emparat també per l'article 41.2.b de la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea.

Igualment, la GAIP, en atenció a les característiques dels drets o interessos que es protegeix, estima que per aplicar aquest límit cal que la persona titular dels interessos econòmics o comercials concernits demani expressament la reserva o confidencialitat de la informació que pot perjudicar-los, extrem que sí ha sol·licitat FISL, adduint que el projecte d'activitat conté informació de les característiques de l'empresa i de la seva forma de funcionar que estan subjectes a secret empresarial.

Per tant, s'estima l'al·legació presentada d'acord amb l'article 21.1.f LTAIPBG, en quant el dret d'informació pública pot ser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la intimitat i "altres drets privats legítims", entenent que la confidencialitat que es demana troba justificació en les al·legacions presentades. També es troba recollit en l'article 13.2.d de la Llei 27/2006, que regula el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient, referit a la confidencialitat de dades de caràcter comercial i industrial, quan aquesta confidencialitat està prevista en una normativa amb rang de llei o en la normativa comunitària.

Per tant, d'acord amb les consideracions emeses no es facilitarà l'accés al projecte d'activitat que obra a l'expedient, ja sigui inicial o el presentat per posteriors modificacions".

L'Alcalde resol donar accés parcial, concretament a la documentació relativa a l'acord de la llicència, i denegar la informació relativa al projecte d'activitat presentat per FISL. Vist que aquesta restricció de l'accés demanat pot dificultar la comprensió de la informació, l'Ajuntament s'ofereix a proporcionar a la reclamant les explicacions necessàries per aclarir-ne la interpretació. També es preveu expressament que la informació atorgada no es pot facilitar mentre la resolució no sigui ferma i que podrà ser subministrada en format electrònic, ja que és una alternativa més econòmica i no dificulta l'accés a les dades.

6. El 21 de desembre de 2017 la societat reclamant presenta la Reclamació al registre del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, i el 3 de gener de 2018 té entrada a la GAIP. La Reclamació es fonamenta en les consideracions següents:
  - La denegació d'accés no hauria estat prou justificada, ja que la resolució municipal es limitaria a apreciar la concurrència del límit, sense especificar la informació que podria resultar afectada per ell, en contra del criteri aplicat pel Dictamen 1/2016 de la GAIP, que requereix que per poder operar com a límit al dret d'accés la confidencialitat al·legada per les empreses ha de concretar i justificar els atributs materials dels béns que protegeix. Cita també el precedent de la Resolució de la GAIP de la Reclamació 12/2016, que precisament atorga accés a l'expedient d'obertura d'un establiment de restauració, al considerar que no s'havia acreditat ni semblava probable que l'accés a aquesta informació podés ocasionar un perjudici a cap dels drets i interessos protegits pels límits contemplats per la legislació d'accés a la informació pública.
  - La societat reclamant afirma que compareix en condició de part interessada i per a l'estudi d'actuacions en defensa dels seus drets, d'acord amb l'article 53 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), condició que caldria tenir en compte en la ponderació entre el dret d'accés i els interessos de la tercera afectada. Manifesta que "sense la informació sol·licitada no pot aquesta representació ni exigir l'ajustament de l'activitat en qüestió a la llicència i al projecte aprovat,

ni pot comprovar-ne per se el seu compliment, instar mesures concretes d'adequació, impugnar-ne el contingut si es considera contrari a Dret, etc.". Considera que es troba en una situació de perjudicis en diversos àmbits (patrimonials, riscos ambientals i per a la seguretat, entre altres), que estima contraris a Dret, que reforcen el seu dret d'accés a la informació sol·licitada.

7. Després d'instar i obtenir, mitjançant la corresponent esmena, la correcció de la Reclamació, el 19 de gener de 2018 la GAIP la comunica a l'Ajuntament del Pla de Santa Maria i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 9 de febrer de 2018 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient sol·licitats a l'Ajuntament del Pla de Santa Maria. Aquesta documentació conté les actuacions i consideracions resumides als antecedents anteriors.
9. El 13 de febrer de 2018 la GAIP trasllada la documentació indicada a l'antecedent anterior a la societat reclamant i a la tercera afectada per la Reclamació, oferint-les la possibilitat de presentar-hi al·legacions o consideracions addicionals. FISL no presenta al·legacions dins del termini atorgat a aquests efectes.
10. El 23 de febrer de 2018 la GAIP rep les al·legacions següents de part de l'empresa reclamant:
  - 1a. En relació amb les al·legacions formulades per FISL (antecedent 4):
    - Cas que hi hagi dades personals afectades, considera que es poden censurar sense detriment del dret d'accés, a part que també creu que també prevaldria el dret d'accés, en aplicació del criteri de la Resolució 143/2016 de la GAIP, en el supòsit que es tractés de dades personals dels autors del projecte-
    - La informació sol·licitada s'ha de considerar informació pública, en aplicació de l'article 2.b LTAIPBG.
    - Sobre el risc de seguretat al·legat per FISL, considera que no es pot incloure dins del límit de la seguretat pública establert per l'LTAIPBG i que en tot cas la manera d'afrontar-lo seria amb les mesures internes pertinents.
    - No es reitera per part d'FISL l'oferta de mediació en el marc d'aquest procediment de reclamació.
  - 2a. En relació amb les observacions formulades per l'Ajuntament (antecedent 5):
    - Considera que no concorre el secret empresarial en seu contractual i en qualsevol cas creu que haurien de prevaldre els principis de publicitat i transparència, d'acord amb un posicionament que cita de la Junta consultiva de contractació.

- Argumenta que l'accés sol·licitat no afecta la competència, ja que FISL i l'empresa reclamant es dediquen a la indústria en sectors clarament diferenciats, no ocupen posicions contraposades en cap negociació en curs, ni concorren en cap operació comercial, que serien les situacions que justificarien aplicar el límit dels interessos econòmics i comercials segons el dictamen 1/2016 de la GAIP.
- El límit dels interessos econòmics i comercials s'invoça de forma genèrica, fins al punt que es pot negar que superi el test del dany o del perjudici requerit per la Resolució de la GAIP 235/2017, FJ 8.b.
- Reitera que necessita la informació sol·licitada per exercir el seu dret de defensa i manifesta que a aquests efectes no cal ser part d'un procés judicial o d'un procediment administratiu, ja que també es pot projectar en la preparació o exercici d'accions administratives o judicials per a la defensa dels seus drets i interessos.
- La informació demanada també pot ser rellevant per protegir el medi ambient, la propietat privada o la salut de les persones, consideració que reforçaria el seu dret a obtenir-la.

3a. En relació amb la ponderació d'interessos, cita resolucions de la GAIP que donen prevalença a l'accés si es justifica en descobrir possibles irregularitats o concorren drets fonamentals.

També afegeix la dada de què l'autorització sol·licitada consta en els registres públics a nom d'Eco Green Palet, tot i que la societat que desenvolupa actualment l'activitat és FISL.

Fonaments jurídics

1. Determinació de la informació pública reclamada

A la vista dels antecedents, la informació sol·licitada que ha estat denegada per l'Ajuntament del Pla de Santa Maria i que, en conseqüència, seria l'objecte d'aquesta Reclamació, és la relativa al projecte de l'activitat indicada a l'antecedent 2, ja que l'accés a l'acord de llicència ha estat estimat per l'Ajuntament i, a més, a les al·legacions formulades per l'empresa reclamant només es fa esment a aquest projecte. Nogensmenys, aquesta resolució es pronuncia en relació amb els termes de la Reclamació (que demana còpia de la llicència i de l'expedient), amb referència especial al projecte presentat per FISL a aquests efectes.

Tota la documentació inclosa a l'expedient municipal, inclòs el projecte presentat per FISL, és informació pública, ja que l'article 2.b LTAIPBG estableix que té aquesta consideració la informació elaborada per l'Administració i la que té en el seu poder, com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions. Per tant, la informació que aporten les persones privades a les administracions públiques, en el marc de l'exercici de funcions públiques (en aquest cas, d'atorgament de llicències o autoritzacions), esdevé informació pública a partir del moment que és en

poder de l'Administració. La possessió de la informació per part de l'Administració és el que determina que es tracti d'informació pública, amb independència del seu origen. Cal ratificar, per tant, les consideracions fetes en aquest sentit pels informes i resolucions municipals (antecedent 5), desestimant les al·legacions d'FISL.

Per tant, no hi ha dubte que el sol·licitat en el marc d'aquesta Reclamació és informació pública i, per tant, com a principi general s'hi ha de donar accés, llevat que concorrin límits que hagin de prevaldre (articles 18, 20 i 34.2 LTAIPBG). Cal valorar, per tant, els límits legals que poden concórrer en l'accés a la informació sol·licitada i si han de prevaldre ells o el dret d'accés.

2. Valoració dels límits legals concurrents i la seva ponderació amb el dret d'accés a la informació

Tot i que les al·legacions formulades per FISL argumenten la concurrència de diversos límits al dret d'accés a la informació (dades personals, secret empresarial i interessos en relació amb la competència i eventual risc per a la seguretat), la resolució municipal descarta la concurrència del límit de la protecció de les dades personals (decisió que no és qüestionada per FISL i que, per tant, s'ha de considerar ferma) i fonamenta la seva denegació parcial d'informació únicament en el límit dels interessos econòmics i comercials (que inclouria també les al·legacions relatives als riscos per a la seguretat, fet que no descarta la conveniència d'una breu consideració sobre ell). Per tant, aquesta Resolució s'ha de pronunciar sobre la concurrència i eventual prevalença dels límits relatius a la seguretat i als interessos econòmics i comercials d'FISL.

L'al·legació que fa FISL al risc per a la seguretat de l'empresa si es fes un mal ús de la informació obtinguda és extremadament genèrica i no s'aporten dades que justifiquin la concurrència d'algun risc per a la seguretat pública que es pugui vincular al previst per l'article 21.1.a LTAIPBG. Si hom té en compte que l'article 20.3 LTAIPBG requereix que per aplicar els límits d'accés a la informació pública cal motivar-ho degudament i raonar les causes que en justifiquen l'aplicació, en aquest cas la motivació requerida és inexistente i, per tant, no procedeix aplicar el límit relatiu als riscos per a la seguretat.

Tot i que l'LTAIPBG no inclou a la seva llista de límits legals al dret d'accés a la informació pública el relatiu a la protecció dels interessos econòmics i comercials, aquest límit no pot deixar de ser pres en consideració per les administracions catalanes, com ha argumentat el Dictamen 1/2016 i diverses resolucions de la GAIP, ja que l'article 14 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que és bàsica, l'inclou a la seva relació de límits legals al dret d'accés, i la seva aplicació pot afectar, com és aquest cas, drets de terceres persones privades, que no es poden desconèixer.

Les al·legacions formulades per FISL afirmen que el seu projecte d'activitat conté informació de les característiques de l'empresa i de la seva forma de funcionar que constitueixen secret empresarial i

per tant aquesta empresa no vol que aquesta informació pugui arribar a empreses que siguin de la seva competència directa, que obtindrien així coneixement detallat de la seva forma de detallar. L'informe municipal, per la seva banda, es fa ressò de què FISL demana expressament la reserva o confidencialitat d'aquesta informació, motiu que considera suficient per denegar l'accés al projecte d'activitat. Invoca com a fonament d'aquesta decisió el Dictamen de la GAIP 1/2016, que per aplicar el límit d'accés relatiu a la protecció dels interessos econòmics i comercials cal que els titulars d'aquests interessos ho demanin expressament. És a dir, el que és considerat pel Dictamen 1/2016 com a requisit mínim per poder aplicar el límit (que l'interessat ho demani), per l'informe municipal vindria a ser condició suficient per aplicar-lo, i ho fa invocant l'article 21.1.f LTAIPBG (que es refereix al límit dels "altres drets privats legítims").

Com ja s'ha dit més amunt en relació amb el risc per a la seguretat, l'article 20 LTAIPBG requereix que l'aplicació de límits al dret d'accés a la informació pública sigui motivada en les circumstàncies del cas, raonant detalladament les causes que en motiven l'aplicació. La Resolució de la GAIP 253/2017, que aprofundeix en l'abast de la confidencialitat declarada pels contractistes com a límit del dret d'accés a la informació pública, considera que si bé el secret empresarial o la posició de les empreses en una relació de competència amb altres poden ser circumstàncies justificatives de la confidencialitat de part de les seves ofertes contractuals, no n'hi ha prou amb què així ho al·leguin, ni és versemblant que la confidencialitat pugui estar justificada en relació amb la totalitat de l'oferta, i que per aplicar aquest límit cal argumentar les causes concretes per les que una determinada informació constitueix secret empresarial, acreditar que l'empresa acreditada el protegeix com a tal secret i concretar els motius pels quals la divulgació d'aquesta informació pot afectar la seva posició en un entorn de competència (en aquest sentit, cal tenir també en compte que l'empresa reclamant té una activitat industrial que no té res a veure amb la desenvolupada per la planta d'FISL que li és veïna).

Ni les al·legacions formulades per FISL, ni els informes i resolucions municipals compleixen els requisits de concreció i motivació que s'acaben d'indicar, de manera que és qüestionable que procedeixi aplicar el límit dels interessos econòmics i comercials o, en general, dels drets privats legítims d'FISL per impedir l'accés a la informació sol·licitada. S'ha de tenir en compte també que FISL no ha desenvolupat ni concretat més les raons de la seva oposició a l'accés sol·licitat en el tràmit d'al·legacions que li ha ofert la GAIP, en el que ha pogut consultar la documentació aportada a aquest procediment.

Així mateix, les manifestacions d'FISL d'oposició a l'accés a la informació sol·licitada i els interessos que invoca genèricament per fonamentar-les no poden prevaldre a l'hora de ponderar-los amb els interessos invocats per l'empresa reclamant, que argumenta l'existència de fins d'interès públic (el medi ambient i la salut), addicionals als vinculats genèricament al dret d'accés, així com també d'altres fins d'interès privat (la protecció de la salut de les persones situades a la proximitat d'FISL), que no es poden desconèixer a l'hora de resoldre sobre l'accés sol·licitat.

En conseqüència de tot l'anterior, procedeix estimar la Reclamació i declarar el dret de l'empresa reclamant a la informació relativa a l'expedient indicat a l'antecedent 2, inclòs el projecte d'activitat. Nogensmenys, tenint en compte que l'empresa reclamant ha sol·licitat aquesta informació per a la defensa dels seus interessos, i que s'ha tingut en compte que l'accés per part d'ella difícilment podria perjudicar els interessos al·legats d'FISL, cal assenyalar expressament que l'accés que s'atorga amb aquesta Resolució és únicament als efectes de la finalitat invocada per la reclamant, i se l'adverteix que no pot fer pública ni divulgar a terceres persones alienes a aquest procediment la informació obtinguda en base a aquesta Resolució.

3. Efectes de l'oposició manifestada per terceres persones afectades

L'article 34.3 LTAIPBG estableix que "si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu". Així mateix, l'article 47.2 RGAIP fa extensiva aquesta mateixa cautela a les resolucions de la GAIP.

Atès que en aquest cas FISL ha manifestat la seva oposició a l'accés sol·licitat, cal demorar els efectes de l'estimació d'aquesta Reclamació fins a la seva fermesa, de conformitat amb el previst per les disposicions citades al paràgraf anterior.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels

òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de març de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 4/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia de la llicència i de l'expedient de llicència d'obertura i d'activitat de la planta de reciclatge d'FISL contigua a la de la societat reclamant, sens perjudici del seu deure de no difondre-la, d'acord amb les consideracions de l'incís final del fonament jurídic 2.
2. Requerir a l'Ajuntament del Pla de Santa Maria que lliuri a la persona reclamant la informació estimada per l'apartat 1 dins del termini comprès entre els dos mesos i deu dies i els tres mesos, a comptar des de la data de recepció d'aquesta Resolució per les parts i per FISL, llevat que sigui impugnada en via contenciosa administrativa i es demani i s'obtingui una mesura judicial cautelar de suspensió. A aquests efectes, s'entén que l'Ajuntament del Pla de Santa Maria ha de lliurar la informació dins del termini fixat per aquest apartat tret que FISL li notifiqui la interposició d'un recurs contenciós administratiu contra aquesta Resolució, amb sol·licitud de mesures cautelars de suspensió, dins del termini de dos mesos i deu dies de la seva notificació.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Notificar aquesta Resolució a les parts i a les terceres persones afectades que consten a l'expedient.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 4/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 2 de març de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.